

व्यर्थ (वेस्ट) नगर र वजन (वेट) कम गर

आवाजभन्दा पर आफ्नो निराकारी स्थिति र आकारी स्थिति, जहाँ इशाराहरूको भाषा धेरै हुन्छ अर्थात् मूवी हुन्छ, दुवै स्थितिमा साकारी सृष्टि समान आवाज हुँदैन— यस्तो आवाजभन्दा परको स्थिति राम्रो लाग्छ ? मुखद्वारा सुन्नु, सुनाउनु यसभन्दा माथि आफ्नो वृत्तिद्वारा वा दृष्टिद्वारा वा प्रकम्पनद्वारा वा आफ्नो श्रेष्ठ अनुभवको प्रभावद्वारा कुनै आत्माको सेवा गर्नु अर्थात् सुनाउनु वा परिचय दिनु, सम्बन्ध जोड्नु यसको अनुभवी छौ ? जस्तो वाणीद्वारा सम्बन्ध जोड्नु— यसको अनुभवी छौ । त्यस्तै यी आत्माहरूको वृत्ति वा दृष्टि वा श्रेष्ठ अनुभवहरूको प्रभावद्वारा सेवा गर्नु परेमा गर्न सक्छौ वा केवल वाणीद्वारा गर्न सक्छौ ? जसरी वाणीद्वारा आत्माहरूलाई बाबासँग सम्बन्ध जुटाउने नम्बरवार निमित्त बन्छौ, त्यस्तै आफ्नो सूक्ष्म स्थिति वा मास्टर सर्वशक्तिमान् वा मास्टर ज्ञान सूर्यको स्थितिद्वारा, आत्माहरूलाई स्वयम्को स्थिति वा बाबाको सम्बन्धको अनुभव शक्तिशाली वातावरण, भाइब्रेशन वा स्वयम्को शक्ति स्वरूपको सम्पर्कबाट उनीहरूलाई पनि गराउन सक्छौ ? किनकि जसरी समय नजिक आइरहेको छ, पाण्डव सेना प्रत्यक्ष हुने प्रभाव गुप्त रूपमा फैलिदै गइरहेको छ । सेवाको रूपरेखा समय अनुसार अनि सेवा अनुसार परिवर्तन अवश्य हुनेछ । जसरी आजभोलि विज्ञानद्वारा पनि हरेक चीजलाई संख्याको सट्टा स्तरीय बनाइरहेका छन्, यस्तो सानो रूप बनाइरहेका छन् जुन रूप सानो भए पनि शक्ति धेरै भरिएको हुन्छ । जस्तो मिठासको विस्तारलाई स्याक्रिनको रूपमा ल्याएका छन् । विस्तारलाई सारमा ल्याइरहेका छन्, यसैगरी पाण्डव सेना अर्थात् शान्तिको शक्तिवाला श्रेष्ठ आत्माहरू पनि जुन एक घण्टाको भाषणद्वारा कसैलाई परिचय दिन सक्छौ, त्यो एक सेकेण्डको शक्तिशाली दृष्टिद्वारा, शक्तिशाली स्थितिद्वारा, कल्याणको भावनाद्वारा, आत्मिक भावद्वारा स्मृति दिलाउन सक्छौ वा प्रत्यक्ष (अपरोक्ष) साक्षात्कार गराउन सक्छौ ? अब यस्तो अभ्यासको आवश्यकता छ । यसको लागि दुई कुराको आवश्यकता छ, जसबाट यस्तो श्रेष्ठ सेवाको निमित्त बन्न सक्छौ, त्यो कुनचाहिँ दुई कुरातर्फ विशेष ध्यान दिलाइरहनु भएको छ, त्यो थाहा छ— कुनचाहिँ होला ?

एक त चारैतर्फ यो ध्यान दिलाउनु हुन्छ कि कुनै पनि वस्तु वेस्ट (व्यर्थ) नगर र अर्को कुरा वेट (वजन) कम गर । उनीहरू त शरीरको वजन कम गर्नका लागि भन्छन्, तर बापदादा भन्नुहुन्छ— आत्मामाथि जुन बोझ छ, जुन बोझको कारणले उच्च स्थितिको अनुभव गर्न सक्दैनौ, त्यस वजनलाई कम गर । एक त व्यर्थ नगर, अर्को वजन कम गर । यी दुई कुराहरूमाथि विशेष ध्यान चाहिन्छ । आफ्ना शक्ति वा समय व्यर्थ गर्नाले जम्मा हुँदैन र जम्मा नहुनाको कारण जुन खुशी वा शक्तिशाली स्थितिको अनुभव हुनुपर्ने हो, त्यो चाहेर पनि गर्न सक्दैनौ । जस्तो तिमी श्रेष्ठ आत्माहरूको विश्व कल्याणकारी बन्ने कार्य छ, त्यसै अनुसार समय वा शक्तिहरू न केवल स्वयम्प्रति, अनेक आत्माहरूको सेवाप्रति पनि स्टक जम्मा हुनुपर्छ । यदि व्यर्थ भइरहन्छ भने स्वयम् पनि स्वयम्लाई भरपूर अनुभव गर्न सक्दैनौ । जसरी आजभोलिको सरकारले पनि बचतको योजना बनाउँछन् । त्यस्तै स्वयम्प्रति आवश्यक समय वा शक्तिहरूबाट इकोनमी (कम खर्च)को लक्ष्य राखेर बचत गर्नुपर्छ किनकि विश्वका सर्व आत्माहरू तिमी श्रेष्ठ आत्माहरूको परिवार हो । जति ठूलो परिवार हुन्छ उति नै इकोनमीको ध्यान राखिन्छ ।

तिम्रो जस्तो ठूलो परिवार अरू कसैको छ ? त्यसैले सबै आत्माहरूलाई सम्मुख राखेर, स्वयम्लाई बेहदको सेवा अर्थ निमित्त समझिएर आफ्नो समय र शक्तिहरूलाई कार्यमा लगाइरहेका छौ ? मास्टर रचयिताको स्थिति स्मृतिमा रहन्छ वा केवल स्वयम्प्रति कमायो अनि खायो वा केही खायो, केही गुमायो । यसरी लापरवाह भएर चलिरहेका छौ । त्यसैले आफ्नो सबै खजानाको बजेट बनाऊ । यति ठूलो जिम्मेवारीको कार्य उठाउने आत्माहरू, यदि जम्मा हुँदैन भने कार्य कसरी सफल गर्न सक्छौ ? डामानुसार हुनु नै छ— यो भयो ज्ञानको कुरा । तर ड्रामामा मलाई पनि निमित्त बनेर सेवाद्वारा श्रेष्ठ प्राप्ति गर्नु छ, यो लक्ष्य राखेर हरेक खजानाको बजेट बनाऊ । बजेटमा लक्ष्य के राख्छौ ? स्लोगन याद छ ? ‘कम खर्च बाला नशीन’ । हर खजानालाई चेक गर कति जम्मा छ ? त्यो जम्माको खाताबाट हदको आत्माहरूको सेवा हुन सक्छ वा बेहदको सेवा हुन सक्छ ? हरेक विषयको पनि चेकिङ्ग गर— हर विषयद्वारा बेहदको सेवाको निमित्त बन्न सक्छौ, वा केवल ज्ञानद्वारा गर्न सक्छौ, धारणाद्वारा होइन ? जब फुल पास हुनु छ भने हर विषयद्वारा सेवाको निमित्त बन्नु आवश्यक छ । यदि एउटा विषयमा मात्र पनि कमी छ भने फुल पास होइन, केवल पास हुनेछौ । एउटा हुन्छ सम्मान सहित पास (पास विद् अनर) र अर्को हुन्छ पास हुनु ।

जो केवल पास हुन्छन्, सम्मान सहित पास भएन भने उनीहरूलाई सम्मान सहित पासको अन्तरमा धर्मराजको सजायबाट पास हुनुपर्छ अर्थात् थोरै भएपनि सजायको अनुभवबाट गुञ्जिनुपर्नेछ । सम्मान सहित पास हुनेहरूले अरूलाई पास गरिरहेको देख्नेछन् । यसैले हरेक विषयमा पूरा पास हुनु छ । हरेक खजानाको बचत गर अनि बजेट बनाऊ अर्थात् व्यर्थ नगर । हर सेकेण्ड, संकल्प या स्वयम्प्रति शक्तिशाली बनाउने वा सर्व आत्माहरूको सेवाअर्थ कार्यमा लगाऊ ।

दोस्रो कुरा वजन कम गर । एक त अधिल्लो जन्महरूको बाँकी रहेको हिसाब-किताबको बोझ समाप्त गर्नमा लागेका छौ, त्यो बोझ कुनै ठूलो कुरा होइन, ब्राह्मण बनेर वा ब्रह्माकुमार/ब्रह्माकुमारी कहलिएर, विश्व कल्याणकारी वा विश्व सेवाधारी कहलिएर पनि यदि यस्तो कुनै विकल्प वा विकर्म गर्छौ भने त्यो बोझ पहिलेको बोझभन्दा सयगुणा हुन्छ । आफ्नो संस्कारको वश, स्वभावको वश, ज्ञानको बुद्धिको अभिमान वश, नाम र शानको स्वार्थ वश, स्वयम्लाई सुविधा प्राप्त गर्ने वश वा अलबेलापन वा आलस्यको वश अहिलेसम्म कति बोझ— यस्तो कति प्रकारका बोझ उठाएका छौ ? सदैव यो ध्यानमा राख्नु कि ज्ञानी आत्मा कहलाएर पनि अथवा सेवाधारी कहलाएर पनि यस्तो कुनै कर्म वा वातावरण फैलाउने, भाइब्रेशन उत्पन्न गर्ने निमित्त बन्न नपरोस्, जसबाट सेवाको सट्टा डिस-सर्विस होस् । किनकि सेवा भए तापनि एक पटकको डिस-सर्विसले दस पटकको सर्विसलाई समाप्त गरिदिन्छ । जसरी इरेजरद्वारा मेटिन्छ त्यस्तै एक पटकको डिससर्विस दश पटकको सर्विसको खातालाई समाप्त गरिदिन्छ । उसले त सम्झन्छ— मैले धेरै सेवा गरेको छु । तर खाता खाली हुनाको कारण निशानी देखिए पनि अभिमानको वश बाहिरबाट राम्रो बन्न पुग्छ । निशानी के हुन्छ ? एक त यादमा शक्ति वा प्राप्तिको अनुभूति हुँदैन । भित्री सन्तुष्टता हुँदैन । हरेक समय कुनै न कुनै परिस्थिति वा व्यक्ति वा प्रकृतिको वैभवले स्थितिलाई हलचलमा ल्याउने वा खुशी, शक्ति खतम गर्ने निमित्त बन्छ । बाहिरको देखावट यति सुन्दर हुन्छ जुन अनेक आत्माहरू उसलाई परख गर्न नसक्नुको कारण सबैभन्दा राम्रो, खुशमिजाज र पुरुषार्थी सम्झन्छन् । तर भित्र बिलकुल उलझनमा खालीपन हुन्छ । नाम, शानको खाता फुल हुन्छ— तर खजानाहरूको खाता, अनुभवहरूको खाता शून्य बराबर हुन्छ अर्थात् नाम मात्र हुन्छ । अर्को निशानी के हुन्छ ? यस्तो आत्मा स्वयम् विघ्नवश भएको कारण सेवाको कार्यमा विघ्न रूप बन्न पुग्छ । नाम विघ्न विनाशक छ तर बन्छन् विघ्नरूप । यस्ता आत्माहरूमाथि समयप्रति समय बोझको तौल बढ्नाको कारण अनेक प्रकारको मानसिक व्यर्थ चिन्तन वा मानसिक अशान्ति, यस्तो अनेक रोग उत्पन्न हुन्छ ।

दोस्रो कुरा वजन हुनाको कारण पुरुषार्थको गति तीव्र हुन सक्दैन । हाईजम्प त छोडिदेउ, दौडिन पनि सक्दैनन् । योजना बनाउँछन् यो गर्नेछु, यो गर्नेछु तर सफल हुन सक्दैनन् । तेस्रो गुह्य कुरा यस्तो वजनवाला आत्माहरू जो विघ्नरूप वा डिससर्विसको निमित्त बन्छन्, बाबालाई अर्पण गरेको आफ्नो तन-मन वा ईश्वरीय सेवा अर्थ मिलेको धन आफ्नो विघ्नको कारण व्यर्थ गर्छन् अर्थात् सफलता पाउन सक्दैनन्, त्यसलाई व्यर्थ गुमाउनुको पनि बोझ चढ्छ, यसैले पापहरूको गहन गतिलाई राम्रोसँग जान । अब के गर्ने ? व्यर्थ नगर अनि तौल कम गर । धर्मराजपुरीमा जानुभन्दा पहिला आफ्नो धर्मराज बन । आफ्नो पूरा हिसाब खोल अनि चेक गर— पाप र पुण्यको खाता के रहेको छ, के जम्मा गर्नु छ, विशेष स्वयम् प्रति योजना बनाऊ । पापको खातालाई भष्म गर । पुण्यको खातालाई बढाऊ । बापदादा बच्चाहरूको खातालाई देखेर सम्झनुहुन्छ मालामाल होऊन् । (पानी परिरहेको छ) प्रकृतिले पनि शिक्षा दिइरहेको छ । जसरी प्रकृतिले आफ्नो मौसम वा समय अनुसार तीव्र गतिसँग कार्य गरिरहेको छ, यस्तै ब्राह्मणहरूको कमाई जम्मा गर्ने मौसम हो । त्यसैले मौसम अनुसार तीव्र गतिमा जम्मा गर । अच्छा !

सदा फरिश्ता, वजन रहित अर्थात् प्रकाश स्वरूप, हर सेकेण्ड र संकल्पमा पहिलेको बोझ भष्म गर्दै भविष्य जम्मा गर्नेवाला, सदा विश्व सेवाधारी स्वरूपमा स्थित भएर आत्माहरूलाई सर्व खजानाको महादानी बनेर दान दिनेवाला, आफ्नो शक्तिहरूको खजानाहरूबाट सम्पन्न भएर शक्तिहरूद्वारा वरदानी बन्नेवाला, रहमदिल आत्माहरू, सदा विश्व कल्याणकारी आत्माहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते । *रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

पार्टीहरूसँग:-

सदा स्वचिन्तन र शुभचिन्तक दुवै स्थिति रहन्छ ? जब शुभचिन्तन हुन्छ अनि व्यर्थ समाप्त हुन पुग्छ । व्यर्थ रहनु अर्थात् शुभचिन्तनको अनुभव कम छ । जस्तो यदि एकपटक स्वादिष्ट चीजलाई टेस्ट गरिसकेपछि घटिया चीज स्वीकार गर्ने संकल्प पनि आउँदैन । त्यस्तै शुभ चिन्तनमा रहनेहरू व्यर्थ चिन्तन गर्न सक्दैनन् । चिन्तन चलाउनु अर्थात् त्यसको स्वरूप बन्नु । जस्तो सागरभित्र बस्ने जीव-जन्तु सागरमा लिन हुन्छन्, बाहिर निस्कन चाहँदैनन् । माछा पनि पानीभित्र बस्छ, बाहिर आयो कि समाप्त । सागर वा पानी नै उसको संसार हो, यति ठूलो बाहिरको संसार उसको लागि केही पनि होइन, यस्तै ज्ञान सागर बाबामा डुब्नेहरू, उनीहरूको संसार पनि बाबा अर्थात् सागर हुन्छ । यस्तो अनुभव गर्छौं वा बाहिर चक्र लगाउने दिल हुन्छ ? जबसम्म यो अनुभव हुँदैन, स्वरूपमा लीन हुने, तबसम्म जुन ब्राह्मण जीवनको गायन छ- अतीन्द्रिय सुखको झुलामा झुल्ने, हर्षित रहने, त्यो हुन सक्दैन । यस्तो अनुभवीले नै यस ब्राह्मण जीवनको सुखको महत्वलाई जान्दछन् । ब्राह्मणहरूलाई चोटी (शिखर) भनिन्छ, यो चोटी अर्थात् उच्च स्थिति हो । यदि यहाँसम्म पुगेका छैनौं भने विजयको झण्डा कसरी लहराउँछौं ? उच्च शिखरमा झण्डा लहराएमा नै विजयी भनिनेछ ।

वर्तमान समयको पुरुषार्थ के छ ? सुन्नु, सुनाउनु त चलिरहन्छ, अब अनुभवी बन्नु छ । अनुभवीको प्रभाव धेरै पर्छ । त्यही कुरा अनुभवीले सुनाउनु र सुनेकाले सुनाउनुमा फरक पर्छ नि ? सबैले अहिले अनुभव गर्न चाहन्छन् । योग शिविरमा विशेष अनुभव किन गर्छन् ? किनकि अनुभवी बन्ने साधन हो- सुनाउनुको साथसाथै अनुभव गराइन्छ । यसबाट परिणाम राम्रो निस्कन्छ । जब आत्माहरू अनुभव चाहन्छन् भने तिमी पनि अनुभवी बनेर अनुभव गराऊ । अनुभव कस्तो होस्- त्यसको लागि कुनचाहिँ साधन अपनाउनुपर्छ ? जस्तो कुनै आविष्कारक, कुनै पनि आविष्कार गर्न एकदमै एकान्तमा बस्छन् । यहाँको एकान्त अर्थात् एकको अन्तमा डुब्नु, बाहिरी आकर्षणबाट एकान्त चाहिन्छ । यस्तो होइन केवल कोठामा बस्ने एकान्त चाहिन्छ, मन एकान्त होस् । मनको एकाग्रता अर्थात् एकको यादमा रहनु, एकाग्र हुनु यही एकान्त हो । एकान्तमा गएर आविष्कार गर्छन् नि हैन ? चारैतर्फको प्रकम्पनबाट पर जान्छन्, त्यस्तै यहाँ पनि स्वयम्लाई आकर्षणबाट पर लानु पर्छ । यस्ता पनि कति हुन्छन् जसलाई एकान्त राम्रो लाग्दैन, संगठनमा रहनु, हाँस्नु, बोल्नु धेरै राम्रो लाग्छ, तर यो भयो बाह्यमुखतामा आउनु । अब स्वयम्लाई एकान्तवासी बनाऊ अर्थात् सर्व आकर्षणको प्रकम्पनबाट अन्तर्मुखी बन । अब समय यस्तो आइरहेको छ जुन यही अभ्यास काममा आउनेछ । यदि बाहिरको आकर्षणमा वशीभूत हुने अभ्यास छ भने समयमा धोका दिनेछ । परिस्थिति यस्तो आउनेछ जतिबेला यो अभ्यास बाहेक कुनै आधार नै देखिदैन । एकान्तवासी अर्थात् अनुभवीमूर्त । दिल्लीवाला सेवाको आदिको निमित्त बनेका छौं । अब यो विशेषतामा पनि निमित्त बन, तब यस स्थितिको अनुभवलाई अरूले पनि अपनाउनेछन् । यो सबैभन्दा ठूलो सेवा हो । संगठित रूपमा र व्यक्तिगत रूपमा दुवै रूपबाट यस्तो अभ्यासको वातावरण फैलाऊ । अच्छा !

वरदान:- स्व परिवर्तनबाट विश्व परिवर्तनको कार्यमा दिल-पसन्द सफलता प्राप्त गर्नेवाला सिद्धि स्वरूप भव

हरेक स्व परिवर्तनद्वारा विश्व परिवर्तन गर्ने सेवामा लागि रहेका छौं । सबैको मनमा यही उमंग-उत्साह छ- यो विश्वलाई परिवर्तन गर्नु नै छ अनि निश्चय पनि छ- परिवर्तन हुनु नै छ । जहाँ हिम्मत हुन्छ त्यहाँ उमंग-उत्साह हुन्छ । स्व परिवर्तनबाट नै विश्व परिवर्तनको कार्यमा दिल-पसन्द सफलता प्राप्त हुन्छ । तर यो सफलता तब मिल्छ जब एउटै समय वृत्ति, भाइब्रेशन र वाणी तीनै शक्तिशाली हुन्छ ।

स्लोगन:- जब बोलमा स्नेह र संयम हुन्छ तब वाणीको शक्ति (इनर्जी) जम्मा हुनेछ ।